

Crossen met legermotoren in de Ardennen, april 2017

De Ardennen blijven een leuke regio om te rijden. Niet alleen voor (moderne) solo motoren, ook voor de klassieke zijspannen. En voor deze is het altijd een extra dimensie om off road te rijden, wat her en der in de Ardennen nog steeds mogelijk is. Met een groep van zes klassieke legerzijspannen zijn we daarom in het weekend van 27 tot en met 30 april naar de Ardennen gegaan. Wie zijn "we"? Gerjo de Jong met Jos als bakkenist met de BMW R75. Gerrit van Cutsem en Maaike met de Zündapp KS750, Bill en Mary Northcote (uit Engeland) met de KS750, Berrie Mommers met Mari-jan met de R75, Gerrit van Veen en Astrid met de Chang Jiang en indergetekende met Edwin met de R75. En dan nog twee dames die hun eigen wandelprogramma deden. Donderdag de 27^e was de aankomstdag. Als uitvalsbasis hadden we de Auberge du Carrefour in Baraque de Fraiture gekozen. Lekker centraal gelegen tussen Bastogne, Vielsalm en La Roche en Ardennes. Omdat het die donderdagmiddag na aankomst nog lekker weer was ben ik met mijn bakkenist Edwin nog een rondje wezen rijden en in La Roche even afgetankt. Nadat iedereen op donderdag in de loop van de middag aangekomen was, begon het in het begin van de avond licht te sneeuwen.

Vrijdag de 29^e begon met lichte hagel overgaand in lichte regen. Maar gestaag reden we over de kleine weggetjes via een omweg richting Houfallize waar we bij een gestrande Duitse tank nog even een fotoshoot hebben gemaakt. Vervolgens naar Bastogne gereden om daar rond het middaguur aan te komen. In het Slag om de Ardennenmuseum bij Bastogne was gelukkig een restaurant zodat een verwarmende kop koffie genuttigd kon worden. Na het museumbezoek, wat sinds de laatste keer dat ik er was geweest ingrijpend is veranderd en uitgebreid, zijn we weer op onze stalen rossen gestapt om via een flinke omweg en over wederom de kleine weggetjes weer richting Baraque de Fraiture te rijden. Het was inmiddels droog geworden en de zon begon door te breken. Het ging allemaal goed totdat we een paar leden van de groep kwijt raakten. Die werden onderweg opgehouden door iemand die de weg vroeg. Maar nadat we dat deel van de groep hadden opgepikt kon het weer verder. Hé, een leuk onverhard weggetje. Rechtsaf geslagen en het bos in. Vanwege het feit dat er één zijspancombinatie bij was die geen zijspanwielaandrijving had (de Chang Jiang), zijn we vanwege de modder niet verder gegaan en omgekeerd. Op een gegeven punt had één van de R75's carburatieproblemen. Dat speelde al wel even, maar nu had hij eigenlijk nauwelijks vermogen meer. Waarschijnlijk toch een gevolg van de winterstop met de moderne benzine die na zo'n winterstop problemen geeft. Weliswaar verse benzine getankt, maar ethanol residu in de sproeiers kan toch voor problemen zorgen. Wat te doen? Voor de zekerheid de carburateur die problemen gaf gedemonteerd, sproeiers eruit gehaald, met de bandenpomp doorgeblazen en weer gemonteerd. Het vermogen was weer terug. Hoewel nog niet perfect lopend wel voldoende voor de verdere reis. Die dag hebben we dus, inclusief de sneeuw van donderdagavond, alle weer gehad wat je bij de Ardennen kunt voorstellen. Zelfs eind april.

Zaterdag begon met stralend weer, volop zon en dat is de hele dag zo gebleven. Wat een verschil met vrijdag. We zijn eerst naar La Roche gereden, maar onderweg daarnaartoe was er toch een mooi onverhard weggetje dat het proberen waard was. Helaas liep dat al na een kort stukje dood. Dan maar weer terug naar de hoofdweg. Maar, de toon was gezet. Het zou vandaag off road dag worden. Via La Roche zijn we richting Hubermont gereden en opeens was daar aan de linkerkant weer zo'n mooi weggetje. Dat liep gelukkig niet dood en daar hebben we een heel eind door het bos gereden. Op goed geluk sla je bij splitsingen al dan niet af, en je ziet wel waar je uitkomt. Terug kan altijd nog. Op een gegeven moment kwamen we weer op het asfalt uit en zijn we voor een kopje koffie naar La Roche gereden. De motoren aan het plein geparkeerd, een zonnig terras uitgezocht en daar rustig een tijdje verpozen. Het begon toch weer te kriebelen, dus de motoren weer aangetrapt en verder. Eerst een klein stukje asfalt richting Maboge en zodra er weer een mooi onverhard weggetje te zien was sloegen we af. Dat ging aardig steil omhoog en na een bijna botsing met fietsers die ons daar echt niet verwacht hadden kwamen we bovenop de heuvel weer in het open veld terecht. Gerjo bleef achter. Wat bleek? Zijn rechter cilinder zat los. Die zag hij op een gegeven moment heen en weer gaan. Toch een vreemd gezicht. Maar dat was snel verholpen (ja, we hebben altijd een berg gereedschap bij ons, daar is de Wegenwacht jaloers op). Cilindermoeren aangedraaid en Gerjo kon weer verder. We reden bij Le Chasselet langs een monument waar in de oorlog een B17 bommenwerper was neergestort. Die was na een missie terug uit Duitsland neergeschoten. Op één na had de bemanning zich met parachute weten te redden en die bemanningsleden waren door het Belgische verzet her en der ondergebracht en ze hebben geprobeerd via Zwitserland en Spanje Engeland weer te bereiken. Enkelen werden onderweg opgepakt en hebben de rest van de oorlog in krijgsgevangenenkampen doorgebracht, maar de oorlog wel overleefd. Een enkeling is het gelukt om

Engeland te bereiken. We reden weer verder en kwamen uiteindelijk ook na dit tochtje ergens bij Berismenil weer op asfalt terecht. Een aardig stuk ten oosten van La Roche doken we weer het bos in, en toen was er een wel heel uitdagende grote en redelijk diepe plas water waar we doorheen konden, of eromheen. Tja, dan maar er doorheen. Wel zo leuk. Maar dat hebben we geweten. We zijn er allemaal goed doorheen gekomen, maar Gerrit en Astrid met de CJ hadden er toch moeite mee. Doordat Gerrit op de ouderwetse manier geen bougiedoppen had maar de bougiekabels met klemmetjes op de bougies had gemonteerd, maakte het water kortsluiting en had hij geen vonkjes meer. En ja, dan sta je midden in die plas stil. Hij had leukere momenten meegemaakt. Met duwen en trekken is hij toch uit de plas gekomen. Vervolgens werd het weer erg modderig en gingen we vanwege de beperking van de CJ maar weer terug. Maar dat betekende dat we allemaal weer door die grote en diepe plas moesten, Gerrit inclusief. Niemand vond het een probleem. Alleen Gerrit dacht er anders over, en terecht. Weer geen vonkjes midden in de plas. Ook nu met vereende krachten de CJ uit de plas getrokken. Natte takjes en bladeren van de bougies gehaald en gestart. Vervolgens zijn we voor versterking van de inwendige mens weer naar La Roche gereden. We hebben de motoren voor het lokale Ardennenslagmuseum geparkeerd en vanaf ons terrasje konden we er een beetje oog op houden. Dan verbaas je je er toch over hoeveel kinderen onder ouderlijk toezicht, of zelfs met hulp van die ouders zelf, voor een leuke foto op de motoren klimmen. Respect voor andermans spullen is er niet meer bij. Soms moesten we ingrijpen en dan krijg je nog verbaasde blikken ook. Het moet niet gekker worden.

Na deze rust reden we La Roche weer uit en gingen wederom over de kleine weggetjes naar Cielle. Na Cielle ging het richting Marcourt en, ja hoor, weer een mooi onverhard weggetje. Rechtsaf het bos weer in. Ook daar hebben we weer naar hartenlust kunnen rijden. Er was slechts één wandelend stel met een hondje dat ons bezoek daar niet zo kon waarderen. De hond deed er verstandig aan om stil te blijven en ons de weg niet te versperren. Na vele omzwervingen in dit bos kwamen we ook hier weer ergens op asfalt uit en vervolgden we onze weg. Maar dat duurde niet lang want al snel was er weer zo'n weggetje, ergens tussen Briscole en Manhay. Daar hebben we niet lang gereden. Het werd erg modderig, de weg werd versperd door bosbouwers en ik wilde Gerrit met de CJ niet te veel op de proef stellen. Omgekeerd en terug. Daarna zijn we via Grandmenil, vlak voor Manhay, waar nog een Duitse Panther tank stond en via Lierneux weer naar Baraque de Fraiture gereden. Een heel mooie dag. Ik schat zo in dat we van alle kilometers die dag bijna een derde off road hebben gereden. Ondanks dat de Chang Jiang geen aangedreven zijspanwiel heeft, heeft die motor zich heel goed gehouden en Gerrit ploegde waar het enigszins kon gewoon door. Petje af. En de anderen? Behoudens dat carburateurprobleempje en de loszittende cilinder, wat allemaal onderweg verholpen kon worden, geen enkel probleem gehad. En zo hoort het ook met motoren van meer dan 75 jaar oud.

Eric Verbeek